

בבית המשפט העליון

בע"מ 6734/19

כבוד השופט מ' מזוז

לפני :

1. פלוני

המבקשים :

2. פלוני

3. פלוני

נ ג ד

1. פלונית

המשיבים :

2. פלונית

3. היועץ המשפטי לממשלה

4. פלונית

בקשה לרשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט ג' גזען) בעמ"ש 8117-10-19 מיום
11.10.2019

עו"ד אורי ישראל פז

בשם המבקשים :

עו"ד אביטל קזלו ; עו"ד שרה שורקי

בשם המשיבות 1-2 :

עו"ד מלי אומיד ברגר

בשם המשיב 3 :

עו"ד מאיה חונגר

בשם המשיבה 4 :

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ג' גזען) מיום 11.10.2019 בעמ"ש 8117-10-19, בו נדחתה בקשת המבקשים לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה באשדוד (השופטת ע' גיא) מיום 3.10.2019 לעניין ביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ.

2. הצדדים לבקשה הינם ילדיה של א' (להלן: האם), אשר נחלקו לשני מחנות, הבנים המתגוררים בישראל כנגד הבנות המתגוררות בצרפת, והם מנהלים מזה תקופה

ארוכה מאבק משפטי מתלהם שביסודו הרצון להתמנות לאפוטרופוס על האם. הבנות, הן המשיבות 1-2 (להלן: המשיבות), מונו כאפוטרופסיות על אמן בבית משפט בצרפת ועל כך הוגש ערעור שעודנו תלוי ועומד. חרף זאת, הגיעה האם לארץ על-ידי הבנים בנסיבות לא ברורות בחודש פברואר 2017 ומאז היא שוהה בישראל. בחודש מאי 2019 פנתה המשיבה 1 לבית המשפט לענייני משפחה באשדוד בבקשה לאפשר לה לראות את אמה, בטענה כי המבקש 1 מונע זאת ממנה. בית המשפט לענייני משפחה הורה לפקידת סעד לאתר את האם נוכח טענות כי נחטפה ארצה מצרפת ונעלמה. מדיווחים שהוגשו עלה חשש לשלומה של האם אשר תחילה לא אותרה, ורק בדיווח מאוחר הודה המבקש 1 כי נמנע מליצור קשר עם פקידת הסעד מחשש שאמו תיפגע.

3. בין לבין, פנו המשיבות בהליך נפרד לאכיפת פסק חוץ אשר הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו והועבר לבית המשפט לענייני משפחה באשדוד, בו כבר מתנהל הליך בין הצדדים. ביום 5.8.2019 קבע בית המשפט לענייני משפחה כי התיק בדבר אכיפת פסק חוץ ייסגר אך הורה למשיבות להגיש בקשה מתאימה למינוי אפוטרופוס לאם וכן הורה על מינוי מומחה מטעמו לבדיקתה בהסכמת הצדדים. בהתאם, הגישו המשיבות תובענה למינוי אפוטרופוס זמני וקבוע על אמן. ביום 9.9.2019 הורה בית המשפט על מתן צו זמני למשך 3 חודשים במסגרתו מונו המשיבות כאפוטרופסיות על ענייניה הרפואיים, האישיים והרכושיים של אמן. ביום 26.9.2019 התקבלה חוות דעת פסיכוגריאטרית לפיה האם "אינה כשירה מבחינה משפטית לכל דבר ועניין".

4. ביום 22.9.2019 הגישו המבקשים בקשה לסילוק על הסף של התובענה למינוי אפוטרופוס על האם בטענה כי בית המשפט לענייני משפחה נעדר סמכות שיפוט בינלאומית לדון בה וכי קיים הליך מקביל תלוי ועומד בבית המשפט לערעורים בצרפת. בו ביום עתרו המשיבות להורות על ביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ שהוצא לבקשתן כנגד האם במסגרת ההליך מהטעמים שהעלו המבקשים בבקשה לסילוק על הסף. המשיבות הוסיפו כי האם נחטפה ארצה מצרפת בניסיון לטרפד את הליך האפוטרופסות שננקט בעניינה קודם חטיפתה, וכי יש לאפשר להן להשיבה באופן מידי לצרפת לצורך התייצבותה בדיונים המתקיימים שם בעניינה.

5. בהחלטה מיום 3.10.2019 קיבל בית המשפט לענייני משפחה את הבקשה לדחיית התובענה על הסף, אך לא בשל היעדר סמכות בינלאומית כי אם בשל מסקנתו כי בית המשפט בצרפת הוא הפורום הנאות לבררה. צוין כי מרבית שנות חייה התגוררה האם בצרפת, שם בחרה לחיות; היא אינה דוברת עברית וכך גם ילדיה; ומדובר במקרה בו

בית המשפט בצרפת "הקדים לקנות סמכותו" בסוגיה הנדונה ואין חולק כי האם הגיעה ארצה "לאחר נקיטתם של הליכים משפטיים בעניינה בצרפת וייתכן כי אף בניגוד אליהם". בהמשך לכך, הורה בית המשפט על ביטול צווי עיכוב היציאה מן הארץ שהוצאו כנגד האם במספר החלטות שניתנו בתובענה, וקבע כי הביטול ייכנס לתוקפו ביום 6.10.2019. לצד זאת, הותיר בית המשפט את הצו למינוי אפוטרופוס זמני שניתן לטובת המשיבות על כנו עד ליום 21.10.2019 או עד להחלטה אחרת של בית המשפט המוסמך בצרפת, לפי המוקדם.

6. המבקשים הגישו לבית המשפט המחוזי ערעור על פסק הדין, ובמסגרתו בקשה לעיכוב ביצוע שיתיר את צו עיכוב היציאה מן הארץ על כנו. בהחלטה מיום 11.10.2019 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיכוב ביצוע בצינו כי סעד עיכוב יציאה מן הארץ, שהינו ברגיל סעד זמני במהותו, לא יכול לעמוד במקרה זה כסעד עיקרי ובלבדי בבחינת תכליתו הסופית והיחידה של ההליך. נקבע כי בנסיבות העניין "אין למערערים מעמד לעניין בקשה לעיכוב יציאה מן הארץ במסגרת הערעור, או לבקשה לעיכוב ביצוע חלק פסה"ד שעניינו ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ". כן נקבע, כי "סעד זמני כאמור, אינו נדרש במסגרת הדיון בערעור, נוכח מהות השגותיהם של המערערים" במסגרתו. יתרה מכך, הוער כי נוכח עמדת המערערים במסגרת ההתדיינות בבית המשפט לענייני משפחה כי בית המשפט נטול סמכות עניינית לדון בעניינה של האם, "תמוה, כיצד סבורים הם, כי צו עיכוב יציאה מן הארץ, אשר הוצא ע"י בית משפט נעדר סמכות עניינית לשיטתם, עשוי להמשיך ולעמוד על כנו, במסגרת עיכוב ביצוע בערכאת הערעור".

7. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפניי, במסגרתה טוענים המבקשים כי עניינם "חריג במובן זה שבית המשפט הנכבד קמא חרג מההלכה הפסוקה והמושרשת בעניין מתן סעד זמני בנסיבות שבהן מרחף סימן שאלה בסוגיית הסמכות, החלטתו הופכת לתאורטית את קיומו של הערעור התלוי להכרעתו והליך עיקרי לשמירה על קשר בין המבקש 1 לבין החסויה בישראל" אשר נפתח לאחרונה. כן נטען בבקשה, כי האם עלתה לארץ לפני כשלוש שנים מרצונה החופשי, ומירב הזיקות שלה הן למדינת ישראל.

המשיבות מתנגדות לבקשה ומדגישות כי כל מטרתה לגרום לעיכוב נוסף של האם ובנותיה בארץ כדי לסכל את הדיון בעניינה בצרפת, תוך גרימת נזקים כספיים ואחרים רבים; הטעיית בית המשפט במכוון בשקרים; העלאת טענות משפטיות סותרות שאף גררו הליכים מיותרים; וסיכול צווים שיפטיים שניתנו בארץ ובחו"ל. האפוטרופא לדין של האם מציינת בתגובתה כי אין כל בסיס משפטי לעיכוב יציאתה של האם מן

הארץ לבקשת המבקשים אשר "פגעו בחירותה ובחופש הבחירה של א' והשתלטו על חייה", ומבקשת להזכיר כי אחת הבקשות הראשונות שהוגשו על ידם היא מניעת דיספוזיציה ברכושה. באת כוח היועץ המשפטי לממשלה סבורה בתגובתה כי "ככל שבירור ההליך לגופו יכול להמשיך" יש מקום להותיר את צו עיכוב היציאה מן הארץ על כנו.

8. דין הבקשה להידחות.

9. כלל ידוע הוא, כי בקשה לרשות ערעור כאמור תתקבל רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים. המקרה דנן רחוק מלעמוד באמת מידה זו. הבקשה שלפניי נסובה סביב הנסיבות העובדתיות הקונקרטיות הקשורות לסכסוך העגום בין הצדדים, ואינה מגלה כל שאלה כללית החורגת מעניינם האישי. לכך יש להוסיף כי מדובר בבקשה למתן סעד זמני, כאשר שיקול הדעת המסור לבית המשפט הדין בבקשה כאמור הינו רחב, וממילא עילת ההתערבות בהחלטות מסוג זה היא מצומצמת (בע"מ 4163/17 פלוני נ' פלוני (24.5.2017); רע"א 5298/19 מרקוביץ נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ (24.10.2019); בע"מ 4820/12 פלוני נ' פלונית (19.7.2012); בע"מ 9899/16 פלונית נ' פלונית (20.12.2016); רע"א 2916/18 בנק הפועלים בע"מ נ' חנאי (25.6.2018)).

אף לגופו של עניין, איני סבור כי נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מושא הבקשה, ותמים דעים אני עם נימוקיו.

10. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית. צו עיכוב יציאתה של האם מן הארץ שתוקפו הוארך מעת לעת – מבוטל בזאת. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, א' בחשוון התש"פ (30.10.2019).

ש ו פ ט